

ת"פ 35299/09/21 - מדינת ישראל נגד עודי רגב

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 35299-09-21 מדינת ישראל נ' רגב

בפני בעניין:	כבוד השופטת קרן וקסלר המאשימה	מדינת ישראל
נגד		
הנאשם		עודי רגב

גזר דין

כתב האישום

הנאשם, תושב הרשות הפלסטינית, הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום, שתוקן לאחר שנשמעה חלק מפרשת התביעה, בביצוע עבירות **שימוש ברכב ללא רשות**, לפי סעיף 413 ג בחוק העונשין, תשל"ז-1977; **נהיגה ללא רישיון נהיגה** - לפי סעיף 10(א) בפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ו**נהיגה ברכב ללא ביטוח**, לפי סעיף 2 בפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תש"ל - 1970.

כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 22.9.2021 בסמוך לשעה 22:00, החנה המתלונן קטנוע מסוג סאן יאנג ברחוב ראשון לציון בנתניה. בהמשך לכך, בין התאריכים 22.9.3032 בשעה 22:00 ל- 23.9.2021 בשעה 02:11, נגנב הקטנוע על ידי אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה, באופן שאינו ידוע, תוך שנגרמו לקטנוע שריטות וסימני פגיעה במתנע. חשמל הקטנוע פעל אולם ללא מפתח ההנעה.

בתאריך 23.9.2021 בסמוך לשעה 02:11 נהג הנאשם בקטנוע, בעודו מרכיב את האחר, שישב מאחוריו, בסמוך למעבר פרעון. מיד ובסמוך לכך, בעת שכוח צבאי ניגש לעבר הקטנוע, פרק האחר מן הקטנוע ונמלט מן המקום ואילו הנאשם נעצר.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם, על קלות ביצוע העבירות בהן הורשע, לעומת הקושי באכיפתן. לעמדתה, על אף שהנאשם הורשע בעבירה קלה יחסית של שימוש ברכב ללא רכוש, נסיבות ביצוע העבירה הינן חמורות וניתן לראות בנאשם כמהווה "חוליית המשך" של גניבת הקטנוע, בשים לב לכך שהנאשם נתפס זמן קצר לאחר הגניבה, נוהג בקטנוע בעל סימנים חיצוניים מחשידים, כשהוא מרכיב את האחר- גנב הקטנוע, לכיוון

שטחי הרשות הפלסטינית. נוכח האמור, ולאחר שהפנתה לפסקי דין המשקפים לעמדתה את מדיניות הענישה הראויה, עתרה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 5 ל- 12 חודשי מאסר בפועל בצד ענישה נלווית, מאסרים על תנאי ופסילת רישיון נהיגה, וביקשה להשית על הנאשם עונש בתחתית המתחם, נוכח עברו הנקי והודייתו בכתב האישום.

ב"כ הנאשם הפנה לתיקון המשמעותי שנערך בכתב האישום, נוכח קשיים ראייתיים שהתגלו במהלך ניהול ההוכחות וקשיים נוספים שטרם נחשפו בפני בית המשפט. לעמדתו, נסיבות ביצוע העבירות הינן קלות- מדובר בנהיגה קצרה באזור חקלאי, בסמוך למחסום, בדרך עפר, שאורכה אינו עולה על 100-200 מטרים. כשנתקל הנאשם במחסום צבאי, נעצר מיד - בניגוד לאותו אחר, שנמלט מהמקום. לטענתו, לא ניתן לראות בנאשם כחלק מחוליית הגניבה, שכן לא מיוחסת לו בכתב האישום ולו ידיעה על כך שמדובר ברכב גנוב. בנוגע לעבירות הנהיגה הוטעם, כי הנאשם אוזח ברישיון נהיגה בשטחי הרשות הפלסטינית, כלומר, על אף שאינו מחזיק ברישיון ישראלי, הוא אינו מסכן את עוברי הדרך כפי שנטען. בנסיבות הללו, סבור ב"כ הנאשם, כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר בפועל ונוכח הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ובכללן נסיבותיו האישיות של הנאשם, ביקש להסתפק בהשתת מאסר על תנאי.

הנאשם בדברו האחרון לעונש הביע צער על המעשים שבוצעו, לדבריו, על רקע מצוקה כלכלית.

מתחם העונש ההולם

בהתאם לסעיפים 40ג ו- 40ט בחוק, גזירת הדין תיעשה בהתאם לעיקרון ההלימה, קרי, קיומו של יחס הולם בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בפסיקה הנוהגת ובמכלול הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

אין צורך להכביר מילים אודות עגמת הנפש הנגרמת לאדם, שמגלה כי רכב שנקנה במיטב כספו נגנב או נלקח. שימוש ברכב ללא רשות, בדומה לעבירות רכוש אחרות הקשורות ברכב, גורם לפגיעה בזכות הקניין של האזרח ובתחושת הביטחון האישי שלו. כפי שטענה ב"כ המאשימה, קלות ביצוען של עבירות הרכב היא ממש בלתי נסבלת, ואילו יכולת גילוי העבריינים ומניעת העבירות היא מצומצמת.

בנוסף, פגע הנאשם בנהיגתו הבלתי מורשה, בצורך להגן על ביטחונם של המשתמשים בדרך ומתן האפשרות להיפרע בגין נזקי גוף ורכוש ללא פוליסת ביטוח במקרה של אירוע ביטוחי.

אשר לפסיקה הנוהגת בעבירה של שימוש ברכב ללא רשות (שב"ר), קיים מנעד רחב של עונשים, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה, החל ממאסרים על תנאי במקרים קלים, כגון שימוש ברכב של אדם מוכר ונטישתו באותו מקום על וכלה במאסרים בפועל במקרים חמורים, בנסיבות הנושקות לביצוע עבירה של גניבת רכב.

ב"כ המאשימה הפנתה למספר פסקי דין, אולם אלה נוגעים למי שנטש את הרכב במקום אחר, כלומר, לפי הסיפה של סעיף 413ג, שהינה עבירת פשע, ואילו בענייננו מואשם הנאשם ברישה של הסעיף- נטישת הרכב במקום ממנו נלקח או

בסמוך אליו, שהיא עבירת עוון.

כך למשל, בעפ"ג 44368-01-17 **בן סעידוב נ' מדינת ישראל** [לא פורסם] (16.5.2017) אליו הפנתה המאשימה, דן בית המשפט המחוזי בעניינו של מערער שהורשע בעבירות שבל"ר לפי סעיף 413 ג סיפה, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא ביטוח. על פי עובדות כתב האישום, נהג המערער בקטנוע ונטש אותו במקום אחר ממנו נלקח. הקטנוע נגנב מהמתלונן יום קודם לכן על ידי שותפו של המערער לדירה. לדברי הנאשם, מצא את הקטנוע נטוש בצד הכביש ולקח אותו ובהמשך נתפס כשהוא נוהג מבלי שהוציא רישיון נהיגה וללא ביטוח. בית המשפט קמא קבע מתחם הנע בין מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר והשית על המערער, בעל עבר פלילי בעבירות דומות, שהוגשו בעניינו תסקירים שליליים, חמישה חודשי מאסר בפועל. כן הופעל מאסר על תנאי של תשעה חודשים מתיק קודם, בחופף ובמצטבר כך שבסך הכול נגזר עליו מאסר לתקופה כוללת של 10 חודשים לצד מאסר על תנאי ופסילה מלהחזיק רישיון. הערעור נדחה.

עפ"ג (ב"ש) 64301-05-21 **אצחאק אלקרינאוי נ' מדינת ישראל**, [לא פורסם] (13.09.2021) אליו הפנתה המאשימה, דן אף הוא בנסיבות חמורות, בהן הורשע המערער בעבירה של שימוש ברכב ללא רשות לפי סעיף 413 ג סיפה, בכך שבשעת לילה מאוחרת נכנס לרחב חונה בעיר נתיבות, הניע אותו ונסע בו עד ליישוב מיתר, שם נטש אותו (מרחק של כמעט 50 ק"מ- ק.ו.). נוכח הסדר הטיעון בין הצדדים שכלל "תקרת" ענישה של 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, לו עתרה המאשימה, נמנע בית המשפט מלקבוע מתחם ענישה, אולם סבר כי ההסדר שהוצג הינו סביר והשית על הנאשם, בעל עבר פלילי, שנמצא כי אינו מתאים לבצע עבודות שירות, 7 חודשי מאסר בפועל בצד עונשים נלווים.

עפ"ג (מרכז) 55838-10-17 **נור בשארה נ' מדינת ישראל** (17.12.2017), [פורסם בנבו], ערעור נוסף אליו הפנתה המאשימה, דן בנסיבות הגובלות בגניבת רכב ממש- המערער שם הורשע בהתאם להודאתו בשימוש ברכב ללא רשות לפי סעיף 413 ג סיפה, בכך שנהג במשאית, באמצעות נטרול מערכת הקודן, הניע את המשאית, עזב את המקום ונתפס כשעה וחצי לאחר מכן כשמפתח המשאית והקודן ברשותו. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 6 ל- 12 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער, בעל עבר פלילי, 7 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על-תנאי, קנס ופסילת רישיון הנהיגה בפועל ועל-תנאי. הערעור נדחה.

עוד הפנתה המאשימה לרע"פ 3058/18 **רחמילוב נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (23.4.218), במסגרתו נדחתה בקשה לרשות ערעור שהגיש מבקש שהורשע בעבירות התפרצות, גניבה של כספת ובה רכוש וכסף וכן ושימוש ברכב ללא רשות, בכך שנטל את רכבה של אמו, נהג בו ללא רשותה ונטש את הרכב במקום אחר. ביחס לעבירת השבל"ר, קבע בית משפט השלום כי מתחם העונש ההולם ינוע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

לעומת זאת, מתחמי הענישה שנקבעו בפסיקה בנוגע להרשעה ברישה של סעיף 413 ג הם, מטבע הדברים, מקלים יותר, ונעים בין מאסר על תנאי ועד כ- 12 חודשים, על פי הנסיבות. אפנה, אך לצורך הדוגמא למספר פסקי דין:

בעפ"ג (תל-אביב) 3083-02-20 לוי נ' **מדינת ישראל**, [לא פורסם] (21.5.2020) - דחה בית המשפט המחוזי ערעור בעניינו של מי שהורשע לפי הודאתו בעבירות ניסיון שבל"ר ונטישה באותו מקום, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה בקלות ראש ונהיגה ברכב ללא ביטוח. על פי כתב האישום, נטל המערער את מפתחות הקטנוע של אחיו והשתמש בהם כדי להניע את הקטנוע ולנהוג בו ללא רשות אחיו. זאת, אף על פי שאינו מחזיק כלל ברישיון לנהיגה באופנוע. בהמשך לכך, רכב על הקטנוע ללא אורות וכשהבחין בשוטר החל בבריחה מניידת המשטרה, תוך נסיעה פרועה על המדרכה, מעבר על אי-תנועה, נסיעה בניגוד לכיוון התנועה וביצוע פניית פרסה בניגוד לתמרור, תוך שהוא גורם לנהגים שנסעו מולו לבלום בלימת חירום. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם, הנע בין מאסר על תנאי בצירוף עונשים של של"צ, פסילת רישיון נהיגה וקנס לבין עונש מאסר בפועל בן 12 חודשים בצירוף עונשים דומים והשית על הנאשם ענישה בתחתית המתחם. הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

ת"פ (תל-אביב) 45109-04-17 **מדינת ישראל נ' אילין**, [לא פורסם] (5.1.2020) - הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון דיוני, בכתב אישום מתוקן בעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית, שבל"ר ונהיגה ללא רישיון. הנאשם נטל את מפתחות רכבו של מעסיקו ונסע מהמקום, כשהוא בלתי מורשה לנהיגה. הוא נעצר כעבור שעה כאשר באמתחתו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 0.38 גרם לצריכה עצמית. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שמתחיל במאסר מותנה ומסתיים ב-12 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלוות ובמיוחד רכיב של פסילת רישיון בפועל לצד פסילה מותנית, וגזר על הנאשם, שעברו אינו מכביד, עונש בתחתית המתחם.

ת"פ (ת"א) 38969-01-16 מדינת ישראל נ' **אלכסנדר ז'לזנוב** [פורסם בנבו] (22.10.2018) - הנאשם רכב על קטנוע, שגנב מספר ימים קודם לכן, ללא רשות הבעלים ואז נטש אותו. זאת עשה כשאינו אוחז ברישיון נהיגה התקף לנהיגתו בקטנוע. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על-תנאי לבין שמונה חודשי מאסר, יחד עם פסילה מלנהוג, וגזר על הנאשם, בעל עבר פלילי שקיימות בעניינו נסיבות אישיות חריגות, עונש בתחתית המתחם.

(ראו גם: ע"פ 4630/14 **אשראף (אשר) זידאן נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (16.7.2014); ת"פ (רח') 13800-05-16 **מדינת ישראל נ' ארד כנפו**, [פורסם בנבו] (7.2.2018); ת"פ (י-ם) 29128-05-20 **מדינת ישראל נ' אמיר ג'בר**, [פורסם בנבו] (20.6.2021)).

בעניינו נהג הנאשם בקטנוע של אדם זר, אשר גנב זמן קצר עובר לכך. הקטנוע אמנם הוחזר לבעליו, כך שלא נגרם נזק רכושי משמעותי, אולם אין לזקוף זאת לזכותו של הנאשם, ויש להתחשב בנזק הפוטנציאלי לולא נתפס הנאשם בכך. עם זאת, חרף הסימנים המחשידים על הקטנוע-היעדר מפתח ופגיעה במתנע, לא מיוחסת לנאשם ידיעה שמדובר בקטנוע גנוב או חבירה מראש עם האחר שגנב אותו, כך שלא ניתן לקבל את עמדת המאשימה שמדובר בחוליה בשרשרת גניבת הקטנוע. ודוק- כתב האישום תוקן באופן משמעותי, כך שמיוחסת לנאשם נסיעה "בסמוך למעבר פרעון" ונטישת הרכב באותו מקום, כלומר, הנאשם נהג בקטנוע מרחק קצר בסמוך למקום מעצרו ואין מדובר בהסעת האחר ממקום גניבת הרכב.

בנסיבות אלה, אף הנהיגה הבלתי מורשית המיוחסת לנאשם היא קצרה, אין מדובר בנסיעה שטומנת בחובה סיכון ממשי לעוברי הדרך, שכן מדובר בנהיגה בשעה לילה בשטח עפר בסמוך למחסום. זאת ועוד, לבית המשפט הוצג רישיון נהיגה

של הנאשם שאמנם אינו מוכר בישראל אלא רק בשטחי הרשות הפלסטינית, ואולם אין מדובר במי שאינו מורשה לנהיגה, כך שהסיכון מהיעדר הרישיון אינו ברף הגבוה.

לנוכח כלל השיקולים לעיל ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין 10 חודשים.

גזירת העונש בגדרי מתחם הענישה

למעשה, הצדדים מסכימים כי יש לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה, בשים לב לעברו הנקי, להודייתו בכתב האישום המתוקן, המלמדת על נטילת אחריות ואשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ובזמנם של הצדדים והעדים. עוד הבאתי בכלל שיקוליי נסיבותיו האישיות-מצבו הכלכלי הדחוק, את היותו מפרנס להוריו וכן את היותו עצור למשך כשבועיים, החל מיום ביצוע העבירה עד ליום 4.10.2022.

התוצאה היא שאני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שישה חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא בעונש זה, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג פשע.
- ב. ארבעה חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא בעונש זה, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג עוון.
- ג. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.4.2023.
- ד. אני פוסלת את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ח' אדר תשפ"ג, 01 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.